

[Undervisningsministeren.]

hed, og jeg er i bund og grund uenig i det synspunkt, at man fra statsmagtens side bør kunne udøve censur over for forskningen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om revisionen af statens regnskaber m. m.

(Lovforslag nr. 162. Fremsat 18/3 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Grünbaum (S):

Lovforslagets hensigt er bl. a., at revisionen af statens regnskaber skal være så uafhængig som overhovedet muligt af såvel regering som folketing, og denne hensigt er vi enige i. Vi kan ligeledes give tilslutning til, at der, samtidig med at denne uafhængighed styrkes og understreges, gennemføres en betydelig ændring i revisionens struktur. Det er en ændring, der får sit mest synlige udtryk, derved at der sker en samling af hovedrevisionen under en enhedsledelse og med en generaldirektør, der får et selvstændigt ansvar for revisionen og for dennes tilrettelæggelse. Vi er da også glade for, at man i lovtæksten helt klart siger, at der er denne uafhængighed. Det er nu direkte præciseret i lovtæksten i § 1, stk. 3.

Spørgsmålet om hovedrevisionens stilling i forhold til regeringen og folketinget har vi jo drøftet en del gange igennem årene, og det har været den fremherskende opfattelse i hvert fald, at revisionens uafhængighed af administrationen skulle styrkes, altså uafhængigheden af regering og ministre, og der har i den forbindelse også været tanker fremme om at henlægge hovedrevisionen direkte under folketinget. Jeg tror, at man i den senest afgivne betænkning, som har dannet grundlag for det foreliggende lovforslag, har fundet en hensigtsmæssig løsning på dette spørgsmål, også ved den foreslåede ordning for generaldirektørens samarbejde med de af folketinget i henhold til grundloven valgte statsrevisorer. At disse statsrevisorer så samtidig lettes for den mere detaljerede bevillingskontrol, må være rigtigt. Derved får statsrevisorerne kræfter frigjort til en større indsats i særlige sager, bl. a. i forbindelse med ministrenes og ministerierenes reaktion og desværre måske, sådan har det da været undertiden, ofte manglende reaktion på den statslige revisionspåtale,

bl. a. i revisionsberetningerne. Det er et spørgsmål, som mange gange har været fremme i den offentlige debat og har været i offentlighedens søgelys, at man ikke har gjort tilstrækkeligt ud af det i administrationen, når man fra revisionens side har påtalt et eller andet, og jeg synes også, der ligger et betydeligt fremskridt i såvel den betænkning, der er afgivet, som i det lovforslag, der her er til første behandling. Der er jo ganske klart et behov for en ændring på dette punkt.

Jeg skal i øvrigt ikke ved denne førstebehandling gå nærmere ind på en række andre bestemmelser i lovforslaget. Det må vi jo se på i udvalget og få den debat, vi dér skal have, om enkeltheder.

Jens Foged (V):

Jeg vil gerne først takke for den betænkning, som folketinget har fået vedrørende den statslige revisions struktur m. m., betænkning nr. 729. Den er efter min opfattelse prisværdig kort og prisværdig kontant, sådan at man ud fra den netop kan læse, hvad statsrevisionen bør være og skal være og har været. Derfor finder jeg, at det foreliggende lovforslag har vundet i klarhed med hensyn til, hvad det er, man tilsigter, ved at der ligger sådan et dygtigt arbejde forud.

Det egentlige er vel, at de bevilgede midler skal anvendes efter hensigten, at gældende regler skal overholdes, og at forvaltningen skal ske på en forsvarlig måde. Det konkretiseres her, sådan at man må gå ud fra, at gældende regler indtil nu føres videre i samme gode spor, måske endnu bedre spor. Jeg mærker mig den forenkling, der vil finde sted efter forslaget. Hvis vi går lang tid tilbage, var der 4 revisorater, så blev der 2, og nu bliver der kun 1. Under de givne forhold, hvor edb-anlæg og nye systemer kommer ind i billedet, finder jeg det rigtigt, at der sker en ændring, vel en centralisering af arbejdet. Der skal vel en helt ny struktur til også med de folk, der arbejder med nogle af tingene.

En enkelt bemærkning til forslaget har jeg faktisk allerede til § 1, hvori der bruges benævnelsen: en af kongen udnævnt generaldirektør. Jeg er ikke meget for udtrykket generaldirektør, når det drejer sig om områder som disse, og derfor vil jeg — selv om